

βασιλέως | και τοῦτο λέγει ἡ γραφή ἡ πρὸς ὑμᾶς σταλεῖσα». Πβ. καὶ στ. 720. 4) Συμβόλαιον Σῦρ.: Τό 'καμε γραφή ἀπάνω του (διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως τοῦ μετεβίβα-σε τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος). 'Η λ. καὶ εἰς ἐγγράφον τοῦ ἔτους 1693 ἐκ Παξῶν δηλοῖ διαθήκην. Βλ. Γ. Πετροπ., Νοταρ. Πράξεις 175,5 «Οἱ γραφεὲς ὅπου εἶχα καμωμένες νὰ εἶναι καὶ νὰ στέκωνται πάντοτε, ἤγουν ἡ διαθήκη καὶ τὸ κωντίκελλον». 5) 'Η 'Αγία Γραφή, λόγ. καὶ δημ. Μακεδ. ('Επταχώρ.) Πόντ. (Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) : 'Αέτσ' λέγ'νε τὰ γραφὰς. Πιστεύω τὰ γραφάντας Τραπ. || 'Ἀσμ.

Σ' αὐτὸ ἐδῶ τ' ἀρχοντικὸ τὸ μαρμαροχτισμένο παπῆς ἀφέντης κάθεται μετ' τὴν Γραφή 'ς τὸ χέρι

'Επταχώρ. 6) Τὸ πεπρωμένον, τὸ ὑπὸ τῆς μοίρας γεγραμμένον Πόντ. ('Ιμερ. Οἶν. Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.): 'Η γραφή μου (τὸ πεπρωμένο μου, ἡ τύχη μου) Σινώπ. 'Η γραφή αέτσ' ἔτον νὰ σκοτοῦται Τραπ. κ.ά. "Hntān ἔν' γραφή 'ς σὸ κιφάλι σ' θὰ γίνεταί (οἰαδῆποτε γραφή εἶναι εἰς τὸ κεφάλι σου θὰ γίνῃ ἀδύνατον νὰ ἀποφύγῃ τις τὸ πεπρωμένον) Σάντ. Συνών. γραμμα, γραμμένο, γραφτό, κισμέτι, μοῖρα, μοιραῖο, μοιρόγραφο, τυχερό, τύχη, ριζικό. 7) Τέχνη Πόντ. (Σινώπ.)

γραφιάρης ὁ, ἐνιαχ. γραφιάρ'ς Θράκ. ('Αδριανούπ. Αἰν.)—Λεξ. Μπριγκ Βλαστ. 350.

'Εκ τοῦ οὐσ. γραφιάς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρεης.

'Ο γραφεύς. Συνών. γραφιάς, ἔνθα καὶ συνών.

γραφιάς ὁ, κοιν. γραφέας Πελοπν. ('Αρκαδ.) Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)—Λεξ. Βλάχ. Βάνγ. Πρω. Δημητρ. γραφκιάς Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γραφεύς. 'Ο τύπ. γραφτιάς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γραφτω. 'Εκ Κρητικῶν συμβολαίων ἐτῶν 1714, 1788 ἔχομεν καὶ τύπ. γραφέος. 'Ο τύπ. γραφέας καὶ Βυζαντ. Βλ. Τριβ., Ρε 367, καὶ εἰς Σομ.

Γραμματεὺς, γραφεὺς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Γραφιάς εἶναι (ἐπὶ γραμματέως, ὑπαλλήλου κατωτέρου βαθμοῦ) κοιν.: Μᾶς παίρνουν οὐλα τὰ λεφτά μας οἱ γραφιάδες Πελοπν. (Τριφυλ.) Δὲν ἤρθεν ὁ γραφκιάς νὰ μοῦ γράφῃ τὸ γράμμα Νάξ. ('Απύρανθ.) || 'Ἀσμ.

Κὺρ Θόδωρε γραμματικέ, κὺρ Θόδωρε γραφέα,
νὰ εἶχες τὸν οὐρανὸν χαρτίν, τὴν θάλασσαν μελάνιν,
ἔγραφες κ' ἐπέγραφες τῆς ὀρφανῆς τὸν βίον

Κερασ. Συνών. γραμματικὸς, γραφιάρης, γραφιάτορας. β) 'Ο γινώσκων γράμματα Θήρ. Κύθν.

γραφιάτορας ὁ, ἐνιαχ. γραφιάτορας Πελοπν. (Τριφυλ.) 'Εκ τοῦ οὐσ. γραφιάς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άτορας.

Γραφιάς, τὸ ὅπ. βλ.

γραφίδα ἡ, λόγ. σύνθηθ. καὶ Πόντ. ('Ινέπ.)

'Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γραφίς.

'Η πέννα γραφῆς.

γραφιδάκι τό, Θήρ.

'Υποκορ. τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γραφίδι.

'Η μικρὰ γραφή, ἡ ὀλιγόλογος ἐπιστολή. Συνών. γραμματάκι 3, γραφέλα, γραφίτσα, γραφούλα.

γραφικὸς ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ. Οὐδ. οὐσ. γραφικὸν Πόντ. Πληθ. γραφ'κά Λέσβ.

Τὸ ἀρχ. γραφικός.

1) 'Ο ἀνήκων, ὁ ἔχων σχέσιν μετ' τὴν γραφὴν λόγ. σύνθηθ.: Γραφικὸς χαρακτηρῆς (τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα τῆς γραφῆς ἐκάστου). Γραφικὸν λάθος (σφάλμα κατὰ τὴν γραφὴν). Γραφικὴ ὕλη (τὰ πρὸς γραφὴν χρειώδη, δηλ. χάρτης, μελάνη κτλ.) Γραφικὴ ὑπηρεσία (ὑπηρεσία εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἀσχολεῖται κυρίως μετ' τὸ γράψιμον). 2) Θελακτικὸς λόγ. σύνθηθ.: Γραφικὸς τόπος. Γραφικὴ βιλίτσα. Γραφικὸ μέρος - χωριό. 'Η σημ. καὶ ἀρχ. Βλ. Στράβ. 17.806 «οὐδὲν ἔχει [ὁ οἶκος] χαρίεν οὐδὲ γραφικόν». 3) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐσ. α) Τὸ ρητὸν τῆς 'Αγίας Γραφῆς Πόντ. β) Κατὰ πληθ., τὰ ἔξοδα, ἥτοι αἱ διὰ τὴν ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης δαπάναι ἢ ἡ ἀμοιβὴ διὰ γραφικὴν ἐργασίαν λόγ. σύνθηθ.: 'Επλήρωσα τὰ γραφικά. Μοῦ δίνει μόνο τὰ γραφικά. γ) 'Ο ἐπὶ τῶν ὀπωρῶν φόρος τῆς δεκάτης Λέσβ.

γραφίτης ὁ, λόγ. σύνθηθ.

'Εκ τοῦ Γαλλ. graphite = εἶδος κρυσταλλικοῦ ἄνθρακος.

'Ορυκτὸς ἄνθραξ, ὅστις κονιοποιούμενος χρησιμοποιεῖται εἰς τὰ χυτήρια.

γραφίτσα ἡ, Θράκ.—Λεξ. Κομ. Γαζ. (εἰς λ. ἐπιστόλιον) Μπριγκ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γραφή καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίτσα. Μικρὰ ὀλιγόλογος ἐπιστολή ἐνθ' ἄν.: 'Ἀσμ.

"Ἀσπρα μου περιστέρια κι ἔμορφα πουλλιῖά,
'ς τὸν τόπο ποὺ θὰ πᾶτε ἀπεδῶ νὰ 'ρθите,
νὰ γράφω μὲ γραφίτσα 'ς τὰ φτεροῦδιά σας

Θράκ. Συνών. γραμματάκι 3, γραφέλα, γραφιδάκι, γραφούλα.

γραφοκοπῶ Ρόδ. γραφοκοπάω Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1914), 246.

'Εκ τοῦ ρ. γράφω καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κοπῶ Γράφω συνεχῶς, ἀδιακόπως.

γραφομηχανή ἡ, λόγ. κοιν.

'Εκ τοῦ ρ. γράφω καὶ τοῦ οὐσ. μηχανή.

Μηχανὴ διὰ τῆς ὁποίας γράφομεν πιέζοντες πλῆκτρα συνδεόμενα πρὸς μεταλλικοὺς τύπους τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου, τὰ ὁποῖα οὕτως ἀποτυπώνονται ἐπὶ τοῦ χάρτου λόγ. κοιν.: Ξέρει γραφομηχανή. "Εμαθε γραφομηχανὴ μετ' τὸ τυφλὸ σύστημα. "Εδωσα νὰ μοῦ γράφουν ἓνα γράμμα 'ς τὴν γραφομηχανή.

γραφούλα ἡ, Θράκ. (Αἰν.)—Κ. Τεφαρίκ., Λιανοτράγουδ., 176 γραφούδ-δα Καλαβρ. (Μπόβ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γραφή ὡς ὑποκορ.

Μικρὰ, ὀλιγόλογος ἐπιστολή ἐνθ' ἄν.: 'Ἀσμ.

Πέντε γραφοῦλες σοῦ 'στειλα, πουλλιῖ μ', ἀπ' τὸ κρεββάτι Κ. Τεφαρίκ., Λιανοτράγουδ., 176.

γραφουλίζω Πόντ. ('Ιμερ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) γραβουλίζω Πόντ. (Τραπ.) γραβουλίζω Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γραφούλα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίζω.

1) 'Αμύσσω, ξέω διὰ τῶν ὀνύχων ἐνθ' ἄν. Συνών. γρα-